

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 150/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Davidom Vöröšom, advokátom, Landererova 8, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1S/33/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1S/33/2023. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal správnenému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, priznal sťažovateľovi finančné zadost'učinenie vo výške 2 000 eur a náhradu trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 22. júla 2023 na správnom súde správnu žalobu vo veciach správneho trestania podľa § 194 a nasl. Správneho súdneho poriadku, o ktorej do dňa podania ústavnej sťažnosti nebolo právoplatne rozhodnuté.
3. Sťažnostná argumentácia spočíva v tvrdenom porušení označených práv podľa ústavy a dohovoru zbytočnými prietahmi správneho súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľ poukázal na celkovú dĺžku napadnutého konania ku dňu podania ústavnej sťažnosti (viac ako 1 rok a 8 mesiacov, pozn.) a zrekapituloval jeho doterajší priebeh. Posledným procesným úkonom správneho súdu bolo odoslanie repliky sťažovateľa žalovanému 23. januára 2024. Vo veci dosiaľ nebolo nariadené pojednávanie. Podľa sťažovateľa ide o vec priemernej zložitosti, pričom žaloby

vo veciach správneho trestania predstavujú bežnú agendu prerokovávanú všeobecnými súdmi. Sťažovateľ tvrdí, že on svojím postupom nezapríčinil prietahy v konaní, ktoré boli spôsobené výlučne nečinnosťou a neefektívnym a nesprávnym postupom správneho súdu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými prietahmi správneho súdu v napadnutom konaní.

5. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

6. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

7. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010).

8. V posudzovanom prípade napadnuté konanie trvá od júla 2023 a ku dňu podania ústavnej sťažnosti (2. apríla 2025) jeho dĺžka (1 rok a 8 mesiacov) nepresahuje štandardnú dĺžku súdneho konania na jednom stupni sústavy súdov (dva až tri roky). Nejde pritom o konanie, ktoré v zmysle ustálenej judikatúry vyžaduje prednostné vybavenie.

9. Ústavný súd konštatuje, že napriek označenému obdobiu nečinnosti konajúceho súdu dĺžka napadnutého konania je doteraz *prima facie* ústavne akceptovateľná, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

10. Ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik prietahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok podal novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. apríla 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu